

РЕШЕНИЕ

№ 18964

гр. София, 16.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3104** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2.

Образувано е по жалба на О. А. Ид, гражданин на С., чрез адв. Л. срещу Решение № 51X/04.02.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната негова последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени оплаквания, че административният акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора, а жалбоподателят не може да се върне в страната си по произход, поради основателни опасения от преследване, предвид обстановката в С..

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият редовно призован чрез адв. Л. не се явява и не се представлява.

Ответникът - Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС редовно призован не се явява, не се представлява. Постъпила е писмена защита от юрк. Д. на 20.04.26г., която прилага и Справка вх. № МД-02-151/15.04.2026г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно положението в Сирийска А. Република.

СГП не взема участие.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

О. А. ИД, гражданин на С. е [дата на раждане] в [населено място]. Живял само там, има издадена лична карта, която била в С.. Заявява, че е арабин, мюсюлманин - сунит и нямал

проблеми като такъв, с начално образование, работил като земеделец. Не е членувал в политическа партия и не е бил заплашван или арестуван. Не е служил в армията, защото в неговия район управлявали кюрдите. Напуснал С. в края на 2023г., нелегално, сам, за Т., пристигнал в Б. в началото на месец октомври 2024г., нелегално, през зелена граница. Напуснал С. заради липсата на сигурност и лошото материално положение на семейството му, имало отвличания, кражби.

С Решение № 2024 от 27.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС на О. А. ИД е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. Молителят е обжалвал решението, като с Решение № 5361 от 23.05.2025г. по адм. дело № 0932/2025г. АС - [населено място] отхвърля жалбата, а ВАС оставя в сила решението на АС Хасково с Решение № 10363 от 27.10.2025 г.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила с вх.№ КП-01-238/20.01.2026 г. до Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, като на основание чл. 76 а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба, е преценена нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. На чужденеца е изпратено писмо с обратна разписка и указания на разбираем за него език, с което е поканен да се яви в РПЦ - Х. и да представи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и страната му на произход.

Твърди, че след приключване на предходното правителство ситуацията в региона на Х. (С. С.) се характеризирал с продължаваща нестабилност, наличие на въоръжен конфликт и липса на ефективна държавна защита, като за арабските мъже в наборна възраст били налице особено тежки и конкретни рискове.

В оспореното Решение №15X/04.02.2026г., Интервюиращ орган при ДАБ е приел, че сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. са субективни негови опасения, а не обективно обосновани такива и поради този факт не отговарят на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, според които „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, което не се установява в конкретния случай. В изложението на последващата молба няма посочени основателни опасения от преследване по визираните в чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ причини, както и риск от бъдещо такова в страната на произход С.. Поради това, последващата молба на О. А. ИД не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Съгласно чл.76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Според цитираната разпоредба, производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Съгласно дефиницията на §1, т.6 от ДР на ЗУБ "Последваща молба" е молба за

предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата. На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ.

Съдът констатира, че оспорваното решение, с което последващата молба на О. А. ИД не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила е мотивирано и законосъобразно издадено. Кандидатът е подал последваща молба за международна закрила с вх. №КП - 01 - 238/20.01.2026 г. поради възникналите нови обстоятелства след свалянето на Б. А. от власт, тъй като изпитвал опасения за живота и сигурността си в С., в района му по произход Х., където обстановката била неблагоприятна и опасна. Чуждият гражданин излага също твърдения, че отказът от военна служба или укриването от мобилизация, водело до арест, задържане, насилие и други репресивни мерки. В тази връзка, интервюиращият орган е анализирал приложената по делото Справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, от която е видно, че през Февруари 2025 г., няколко източника съобщават, че президентът на сирийското временно правителство А. Ал Ш. е обявил, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници. След направен анализ на всички твърдения и събрани доказателства интервюиращият орган правилно е установил, че по преписката няма данни животът на жалбоподателя да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ.

Член 33, пар. 2, б. „г“ и чл. 40, пар. 2 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, които са транспонирани в чл.76а и чл.76б от ЗУБ изрично предвиждат недопустимост на последваща молба при липса на нови елементи или факти които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, „нови елементи“ са само такива обстоятелства, които не са били предмет на предходната оценка и които могат да доведат до различен изход на производството. Повторно излагане на вече разгледани твърдения или позоваване на обща информация за страната на произход, която не променя съществено индивидуалната оценка, не обуславя допустимост на ново производство.

Изложените от молителя съображения, относно положението в провинция Х. повтарят вече обсъждани в предишното производство твърдения. Тези обстоятелства са били предмет на предходната административна и съдебна преценка. Не се сочат факти, възникнали след влизане в сила на предходните решения, нито се представят нови индивидуализиращи елементи, които да променят оценката на риска. Нещо повече, интервюиращият орган е анализирал актуална справка относно положението в родината на молителя, където е установил, че към настоящият момент на издаденото решение също няма безогледно насилие в провинция Х.. Относно общата обстановка в С., използваната от интервюиращият орган, актуалната информация съответства на изискването по чл. 75, ал. 2 ЗУБ и чл. 10, пар. 3, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС - решението се основава на точни и надеждни източници. Данните, потвърдени и в приложената справка вх. № МД-02-

151/15.04.2026г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, включително и относно Актуалната обществено – политическа обстановка в област Х. сочат тенденция към стабилизиране, подобряване на сигурността, значителен брой завръщания на бежанци и липса на безогледно насилие. Не се установява влошаване на обстановката, което да обоснове различна правна оценка спрямо вече направената в предходното производство. При тези данни правилно е прието, че молбата не съдържа нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за държавата му на произход С., отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. А. Ид, гражданин на С., чрез адв. Л. срещу Решение № 51X/04.02.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната негова последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е окончателно на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: